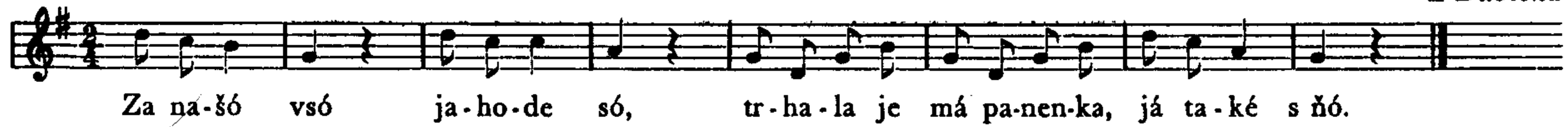

2042.

Z Dubicka

Za na-šó vsó ja-ho-de só, tr-ha-la je má pa-nen-ka, já ta-ké s ňó.

Za našó vsó jahode só,
trhala je má panenka,
já také s ňó.

Trhala je do fěrtóška,
dávala je synečkovi
do klobóčka.

Jez je, milé, jak só sladký,
trhale je mý ručičke,
bele hladký.

2043.

Z Bohutic

Za našó vsó jahode só,
trhala je má panenka,
husaři s ňó.

Husaři só hodní chlapi,
voni dajó za hoběňko
štere zlatý.

Dva tisíce, to je přemoc;
měla bes te, má panenka,
štere sta dost.

Za našéma stojí mája,
tancovala má panenka
s husarama.

Štere zlatý, ješče více,
naší chlapi ti dávajó
dva tisíce.

807. NESLIKA

2044.

Z Hošťálkovic

Či je to lu - čka ze - le - na, či je to lu - čka ze - le - na? Je na ni tra-

vě - ka se - če - na, je na ni tra - věn - ka se - če - na.

[: Či je to lučka zelena? :]
[: Je na ni travěnka sečena. :]

sekli ju synove oba dva.

A ja ji něchcu, vem ju ty,
bo ona ma zadek zepsuty.

Čija by byla? Fojtova;

A jak ju oni posekli,
oba na galanku hleděli.

2045. (Nápěv 787 [1802])

Od Jihlavy

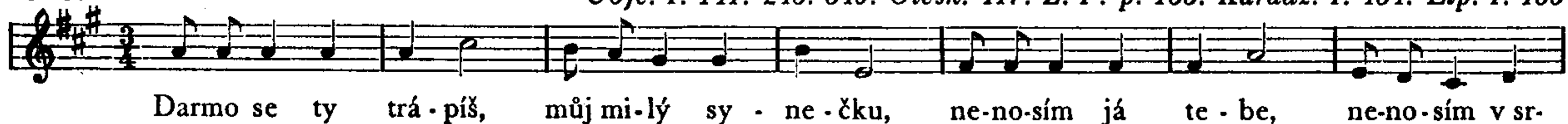
Hrbatá se s krejčím hádá,
že jí ušil křivý záda.

Nehádej se, hrbatino,
je s tím tělo tvoje vinno.

808. PROMĚNY

2046.

Uojc. I. 141. 248. 340. Olesk. 417. Ž. P. p. 133. Karadž. I. 434. Lip. I. 155

Darmo se ty trá - piš, můj mi - lý sy - ne - čku, ne-no-sím já te - be, ne-no-sím v sr-

de - čku, a já tvo - ja ne - bu - du a - ni je - dnu ho - di - nu.